



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 913

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 octombrie 2004

SUMAR

| <u>Nr.</u> | <u>Pagina</u> | <u>Nr.</u> | <u>Pagina</u> |
|--|---------------|---|---------------|
| LEGI ȘI DECRETE | | | |
| 366. — Lege privind ratificarea Protocolului de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, adoptat la Strasbourg la 15 mai 2003..... | 2 | Al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală..... | 7-15 |
| Protocol de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului..... | 2-6 | 696. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001..... | 15 |
| 694. — Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Protocolului de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, adoptat la Strasbourg la 15 mai 2003..... | 6 | ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE | |
| ★ | | 1.665. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea Amendamentului nr. 1/2004 la Reglementarea aeronautică civilă română RACR-21/„Reguli de certificare a produselor aeronautice civile“, ediția nr. 1/2003..... | 16 |
| 368. — Lege pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001..... | 7 | | |

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Protocolului de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, adoptat la Strasbourg la 15 mai 2003****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se ratifică Protocolul de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, ratificată de România prin Legea nr. 19/1997, adoptat la Strasbourg la 15 mai 2003 și semnat de România la 15 mai 2003.

Art. II. — Articolul unic din Legea nr. 19/1997 privind ratificarea Convenției europene pentru reprimarea

terorismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1997, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — Se ratifică Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1977.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 15 septembrie 2004.
Nr. 366.

PROTOCOL**de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului*)**

Strasbourg, 15 mai 2003

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale acestui protocol,

având în vedere Declarația Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 12 septembrie 2001 și decizia acestuia din 21 septembrie 2001 privind lupta împotriva terorismului internațional, precum și Declarația de la Vilnius privind cooperarea regională și consolidarea stabilității democratice în Marea Europă, adoptată de Comitetul de Miniștri în cursul celei de-a 110-a sesiuni de la Vilnius din 3 mai 2002,

având în vedere Recomandarea 1.550 (2002) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind lupta împotriva terorismului și respectarea drepturilor omului,

având în vedere Rezoluția A/RES/51/210 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind măsurile care vizează eliminarea terorismului internațional, Declarația care completează Declarația din 1994 privind măsurile care vizează eliminarea terorismului internațional și Rezoluția sa A/RES/49/60 privind măsurile care vizează eliminarea terorismului internațional,

dorind să întărească lupta împotriva terorismului, cu respectarea drepturilor omului și ținând cont de spiritul Liniilor directe privind drepturile omului și lupta împotriva terorismului, adoptate de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 11 iulie 2002,

considerând că în acest scop este necesară amendarea Convenției europene pentru reprimarea terorismului (STE nr. 90), deschisă spre semnare la Strasbourg la 27 ianuarie 1977, denumită în continuare *Convenția*,

considerând că este necesar să se actualizeze lista convențiilor internaționale enumerate la art. 1 din Convenție și să se prevadă o procedură simplificată în vederea actualizării ulterioare, în funcție de necesități,

considerând că este necesară întărirea continuării aplicării Convenției,

considerând că este necesară revizuirea regimului de rezerve,

considerând că este necesară deschiderea spre semnare a Convenției pentru toate statele interesate,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

1. Paragraful introductiv al articolului 1 din Convenție devine paragraful 1 al acestui articol. La subparagraful b) al acestui paragraf, termenul „semnată“ este înlocuit cu

termenul „încheiată“ și subparagrafele c), d), e) și f) ale acestui paragraf sunt înlocuite cu subparagrafele următoare:

„c) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției privind prevenirea și reprimarea infracțiunilor împotriva

*) Traducere.

persoanelor care se bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici, adoptată la New York la 14 decembrie 1973;

d) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției internaționale împotriva luării de ostatici, adoptată la New York la 17 decembrie 1979;

e) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției privind protecția fizică a materiilor nucleare, adoptată la Viena la 3 martie 1980;

f) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Protocolului pentru reprimarea actelor ilegale de violență în aeroporturile utilizate de aviația civilă internațională, încheiat la Montreal la 24 februarie 1988;“.

2. Paragraful 1 al articolului 1 din Convenție este completat cu următoarele patru subparagrafe:

„g) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției pentru reprimarea actelor ilegale comise împotriva securității navigației maritime, încheiată la Roma la 10 martie 1988;

h) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Protocolului pentru reprimarea actelor ilegale comise împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental, încheiat la Roma la 10 martie 1988;

i) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției internaționale pentru reprimarea atentatelor teroriste comise cu explozibil, adoptată la New York la 15 decembrie 1997;

j) infracțiunile cuprinse în aria de aplicare a Convenției internaționale pentru reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999.“

3. Textul articolului 1 din Convenție este completat cu următorul paragraf:

„2. În măsura în care ele nu ar fi acoperite prin convențiile enumerate la paragraful 1, se va aplica aceeași regulă în vederea extrădării între statele contractante, nu doar pentru fapta de a comite, în calitate de autor principal, aceste infracțiuni principale, dar, în egală măsură, și pentru următoarele:

a) tentativa de a comite una dintre aceste infracțiuni principale;

b) complicitatea la una dintre aceste infracțiuni principale sau la tentativa de a comite una dintre acestea;

c) organizarea sau fapta de a ordona altora comiterea sau tentativa de a comite una dintre infracțiunile sus-menționate.“

ARTICOLUL 2

Paragraful 3 al articolului 2 din Convenție se modifică după cum urmează:

„3. Aplicarea va fi aceeași pentru:

a) tentativa de a comite una dintre infracțiunile sus-menționate;

b) complicitatea la una dintre infracțiunile sus-menționate sau la tentativa de a comite una dintre aceste infracțiuni;

c) organizarea sau fapta de a ordona altora comiterea sau tentativa de a comite una dintre infracțiunile sus-menționate.“

ARTICOLUL 3

1. Textul articolului 4 din Convenție devine paragraful 1 al acestui articol și o nouă frază este adăugată la sfârșitul acestui paragraf, al cărei text este: „Statele contractante se angajează să considere aceste infracțiuni drept cazuri de extrădare în orice tratat de extrădare care va fi încheiat ulterior între ele.“

2. Textul articolului 4 din Convenție este completat cu următorul paragraf:

„2. Când un stat contractant care condiționează extrădarea de existența unui tratat este sesizat cu o cerere

de extrădare de un alt stat contractant față de care nu este legat printr-un tratat de extrădare, statul contractant solicitat are posibilitatea să considere prezenta convenție drept bază juridică de extrădare pentru infracțiunile prevăzute la art. 1 sau 2.“

ARTICOLUL 4

1. Textul articolului 5 din Convenție devine paragraful 1 al acestui articol.

2. Textul articolului 5 din Convenție este completat cu următoarele paragrafe:

„2. Nici o dispoziție din prezenta convenție nu trebuie interpretată ca implicând o obligație de extrădare pentru statul solicitat, dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie expusă torturii.

3. Nici o dispoziție din prezenta convenție nu trebuie interpretată ca implicând o obligație de extrădare pentru statul solicitat, dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie expusă la pedeapsa cu moartea sau, când legea statului solicitat nu permite pedeapsa privativă de libertate pe viață, la pedeapsa privativă de libertate pe viață fără posibilitatea eliberării condiționate, cu excepția cazului în care statul solicitat are obligația de extrădare în conformitate cu tratatele de extrădare aplicabile, dacă statul solicitant dă asigurări considerate suficiente de către statul solicitat, potrivit cărora pedeapsa capitală nu va fi pronunțată sau, dacă aceasta a fost pronunțată, nu va fi executată sau că persoana în cauză nu va fi supusă unei pedepse privative de libertate pe viață fără posibilitatea eliberării condiționate.“

ARTICOLUL 5

Un nou articol este introdus după articolul 8 din Convenție și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 9

Statele contractante vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale pentru a completa dispozițiile prezentei convenții sau pentru a facilita aplicarea principiilor cuprinse în aceasta.“

ARTICOLUL 6

1. Articolul 9 din Convenție devine articolul 10.

2. Paragraful 1 al noului articol 10 se modifică după cum urmează:

„1. Comitetul European pentru Probleme Criminale (CDPC) este însărcinat să urmărească aplicarea prezentei convenții. CDPC:

a) este informat cu privire la aplicarea prezentei convenții;

b) formulează propuneri în vederea facilitării sau îmbunătățirii aplicării prezentei convenții;

c) adresează Comitetului de Miniștri recomandări privind propunerile de amendamente și avizează orice propunere de amendament prezentată de către un stat contractant în conformitate cu art. 12 și 13;

d) la cererea unui stat contractant, își exprimă părerea cu privire la orice problemă referitoare la aplicarea prezentei convenții;

e) întreprinde tot ceea ce este necesar pentru facilitarea soluționării amiabile a oricărei dificultăți care ar putea apărea în executarea prezentei convenții;

f) adresează Comitetului de Miniștri recomandări privind invitarea statelor nemembre să adere la prezenta convenție în conformitate cu paragraful 3 al art. 14;

g) în fiecare an înaintează Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei un raport privind aplicarea acestui articol cu ocazia aplicării prezentei convenții.“

3. Paragraful 2 al noului articol 10 este eliminat.

ARTICOLUL 7

1. Articolul 10 din Convenție devine articolul 11.

2. La prima frază din paragraful 1 al noului articol 11, sintagma „în cadrul paragrafului 2 al art. 9“ este înlocuită cu sintagma „nici în cadrul art. 10 e), nici pe calea negocierii“. La a doua frază din acest paragraf, termenii „cei doi arbitri vor desemna un al treilea arbitru“ sunt înlocuiți cu termenii „arbitrii vor desemna un alt arbitru, președinte al tribunalului“. Frazele următoare din acest paragraf sunt eliminate.

3. Paragraful 2 al noului articol 11 devine paragraful 6 al acestui articol. Fraza „Atunci când o majoritate nu poate fi întrunită, este luat în considerare votul președintelui“ este adăugată după a doua frază, iar la ultima frază, termenii „Sentința acesteia“ sunt înlocuiți cu termenii „Sentința tribunalului“.

4. Textul noului articol 11 este completat cu următoarele paragrafe:

„2. Dacă există diferențe între părți care sunt membre ale Consiliului Europei și dacă, în termen de 3 luni de la cererea de arbitraj, una dintre părți nu a procedat la desemnarea unui arbitru în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, la cererea celeilalte părți acest arbitru este desemnat de către președintele Curții Europene pentru Drepturile Omului.

3. În caz de diferențe cu o parte care nu este membră a Consiliului Europei și dacă, în termen de 3 luni de la cererea de arbitraj, una dintre părți nu a procedat la desemnarea unui arbitru în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, la cererea celeilalte părți acest arbitru este desemnat de către președintele Curții Internaționale de Justiție.

4. În cazurile prevăzute la paragrafele 2 și 3 ale prezentului articol, dacă președintele Curții în cauză este cetățean al uneia dintre părțile între care există diferențe, desemnarea arbitrului incumbă vicepreședintelui Curții sau, dacă vicepreședintele este cetățean al uneia dintre părțile între care există diferențe, desemnarea incumbă membrului cel mai vechi al Curții care nu este cetățean al uneia dintre părțile respective.

5. Procedurile prevăzute la paragrafele 2 sau 3 și 4 ale prezentului articol se vor aplica *mutatis mutandis* în cazul în care arbitrii nu se vor putea pune de acord asupra alegerii președintelui în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol.“

ARTICOLUL 8

Un nou articol este adăugat după noul articol 11, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 12

1. Oricare stat contractant sau Comitetul de Miniștri va putea propune amendamente la prezenta convenție. Aceste propuneri de amendament sunt comunicate statelor contractante de către secretarul general al Consiliului Europei.

2. După consultarea statelor contractante nemembre și, dacă este necesar, a CDPC, Comitetul de Miniștri poate adopta amendamentul. Decizia este luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 d din Statutul Consiliului Europei. Textul oricărui amendament astfel adoptat este transmis pentru acceptare statelor contractante de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful precedent va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la notificarea acceptării sale de către toate părțile, adresată secretarului general.“

ARTICOLUL 9

Un articol nou este adăugat după noul articol 12, al cărui text este următorul:

„ARTICOLUL 13

1. În vederea actualizării listei tratatelor menționate la paragraful 1 al art. 1, pot fi propuse amendamente de către orice stat contractant sau de către Comitetul de Miniștri. Aceste propuneri de amendament nu se pot referi decât la tratate încheiate în cadrul Organizației Națiunilor Unite, care privesc în mod specific terorismul internațional și care sunt în vigoare. Ele sunt comunicate statelor contractante de către secretarul general al Consiliului Europei.

2. După consultarea statelor contractante nemembre și, dacă este necesar, a CDPC, Comitetul de Miniștri poate adopta un amendament propus cu majoritatea prevăzută la art. 20 d din Statutul Consiliului Europei. Acest amendament va intra în vigoare după expirarea unei perioade de un an începând de la data la care a fost transmis statelor contractante. În decursul acestui termen orice stat contractant va putea notifica secretarului general obiecțiile cu privire la amendament, la intrarea în vigoare a acestuia.

3. Dacă o treime dintre statele contractante a notificat secretarului general al Consiliului Europei o obiecție la intrarea în vigoare a amendamentului, acesta nu intră în vigoare.

4. Dacă mai puțin de o treime dintre statele contractante a notificat obiecții, amendamentul intră în vigoare pentru statele contractante care nu au formulat obiecții.

5. Atunci când un amendament a intrat în vigoare în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol și când un stat contractant a formulat o obiecție la acest amendament, pentru statul în cauză amendamentul intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei la care a notificat secretarului general al Consiliului Europei acceptarea sa.“

ARTICOLUL 10

1. Articolul 11 din Convenție devine articolul 14.

2. În prima frază din paragraful 1 al noului articol 14, termenii „și statelor cu calitatea de observator“ sunt adăugați după termenii „statelor membre“, iar a doua frază este formulată după cum urmează: „Aceasta va face obiectul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării“, și în a treia frază termenii „sau de aprobare“ sunt înlocuiți cu termenii „ , de aprobare sau de aderare“.

3. Textul noului articol 14 este completat cu următorul paragraf:

„3. Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea CDPC, poate să invite oricare stat membru al Consiliului Europei, altele decât cele menționate la paragraful 1 al prezentului articol, să adere la prezenta convenție. Decizia este luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 d din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante care au dreptul să facă parte din Comitetul de Miniștri.“

4. Paragraful 3 al noului articol 14 devine paragraful 4 al acestui articol și termenii „sau o va aproba“ sunt înlocuiți cu termenii „ , o va aproba sau va adera la aceasta“, iar termenii „ori de aprobare“ sunt înlocuiți cu termenii „ , de aprobare sau de aderare“.

ARTICOLUL 11

1. Articolul 12 din Convenție devine articolul 15.

2. În prima frază din paragraful 1 al noului articol 15, termenii „ori de aprobare“ sunt înlocuiți cu termenii „ , de aprobare ori de aderare“.

3. În prima frază din paragraful 2 al noului articol 15, termenii „ori de aprobare“ sunt înlocuiți cu termenii „ , de aprobare ori de aderare“.

ARTICOLUL 12

1. Rezervele la Convenție formulate anterior deschiderii spre semnare a prezentului protocol nu sunt aplicabile Convenției amendate prin prezentul protocol.

2. Articolul 13 din Convenție devine articolul 16.

3. În prima frază din paragraful 1 al noului articol 16, termenii „parte la Convenție [la data deschiderii spre semnare a Protocolului de amendare a Convenției]“ sunt adăugați înaintea termenului „poate“, iar termenii „a Protocolului de amendare a Convenției“ sunt adăugați după termenul „aprobare“. Fraza următoare este adăugată după termenii „scopuri politice.“: „Statul contractant se angajează să aplice această rezervă pentru fiecare caz, pe baza unei decizii pe deplin întemeiate, și, în momentul calificării infracțiunii, să ia pe deplin în considerare gravitatea deosebită a acesteia, mai ales dacă:“. Restul primei fraze este eliminat, cu excepția subparagrafelor a), b) și c).

4. Textul noului articol 16 este completat cu următorul paragraf:

„2. Atunci când aplică paragraful 1 al prezentului articol, statul contractant indică infracțiunile cărora li se aplică rezerva sa.“

5. Paragraful 2 al noului articol 16 devine paragraful 3 al acestui articol. La prima frază din acest paragraf, termenul „contractant“ este adăugat după termenul „stat“, iar termenul „precedent“ este înlocuit cu cifra „1“.

6. Paragraful 3 al noului articol 16 devine paragraful 4 al acestui articol. În prima frază din acest paragraf, termenul „contractant“ este adăugat după termenul „stat“.

7. Textul noului articol 16 este completat cu următoarele paragrafe:

„5. Rezervele formulate potrivit paragrafului 1 al prezentului articol sunt valabile pentru o perioadă de 3 ani începând din prima zi de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, așa cum aceasta a fost amendată pentru statul în cauză. Totuși, aceste rezerve pot fi reînnoite pentru noi perioade având aceeași durată.

6. Cu 12 luni înainte de expirarea rezervei, secretarul general al Consiliului Europei informează statul contractant în cauză cu privire la această expirare. Cu 3 luni înainte de data expirării, statul contractant notifică secretarului general intenția sa de a menține, de a modifica sau de a retrage rezerva. Atunci când un stat contractant notifică secretarului general al Consiliului Europei că își menține rezerva, acesta furnizează explicații cu privire la motivele care justifică menținerea rezervei. În cazul absenței notificării din partea statului contractant în cauză, secretarul general al Consiliului Europei informează acest stat contractant că rezerva sa este în mod automat prelungită pentru o perioadă de 6 luni. Dacă statul contractant în cauză nu notifică decizia de a-și menține sau de a-și modifica rezervele înainte de expirarea acestei perioade, rezerva devine caducă.

7. De fiecare dată când un stat contractant decide să nu extrădeze o persoană în baza aplicării rezervei formulate în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, după primirea unei cereri de extrădare din partea

unui un alt stat contractant, acesta prezintă problema, fără nici o excepție și fără întârziere nejustificată, autorităților sale competente în vederea continuării procedurii, cu excepția cazului în care alte dispoziții au fost convenite între statul solicitant și statul solicitat. În vederea continuării procedurilor în statul solicitat, autoritățile competente iau decizia în aceleași condiții ca pentru orice infracțiune cu caracter grav, în conformitate cu legile acestui stat. Statul solicitat comunică rezultatul final al procedurilor, fără întârziere nejustificată, statului solicitant și secretarului general al Consiliului Europei care îl va comunica în cadrul conferinței prevăzute la art. 17.

8. Decizia de refuzare a cererii de extrădare, în baza rezervei formulate în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, este comunicată imediat statului solicitant. Dacă într-un termen rezonabil nici o hotărâre judiciară de fond nu este luată în statul solicitat în baza paragrafului 7 al prezentului articol, statul solicitant poate să îl informeze cu privire la aceasta pe secretarul general al Consiliului Europei care prezintă problema în cadrul conferinței prevăzute la art. 17. Această conferință examinează problema și emite un avis cu privire la conformitatea refuzului cu dispozițiile prezentei convenții și supune avizul Comitetului de Miniștri, în vederea adoptării de către acesta a unei declarații în domeniu. Atunci când își exercită funcțiile potrivit acestui paragraf, Comitetul de Miniștri se întrunește în formula sa restrânsă a statelor contractante.“

ARTICOLUL 13

Un nou articol este adăugat după noul articol 16, al cărui text este următorul:

„ARTICOLUL 17

1. Fără a aduce atingere aplicării art. 10, o conferință a statelor contractante împotriva terorismului (denumită în continuare *COSTER*) va veghea la asigurarea:

a) în strânsă colaborare cu CDPC, a aplicării și funcționării efective a prezentei convenții, inclusiv a identificării oricărei probleme care ar putea apărea în legătură cu aceasta;

b) examinării rezervelor formulate în conformitate cu art. 16 și, în special, a procedurii prevăzute la art. 16 paragraful 8;

c) schimbului de informații privind evoluțiile juridice și politice semnificative în domeniul luptei împotriva terorismului;

d) la cererea Comitetului de Miniștri, a examinării măsurilor adoptate în cadrul Consiliului Europei în domeniul luptei împotriva terorismului și, în caz afirmativ, a elaborării propunerilor de măsuri suplimentare necesare în vederea îmbunătățirii cooperării internaționale în domeniul luptei împotriva terorismului, realizând acest lucru în consultare cu CDPC, atunci când aceste măsuri se referă la cooperarea în materie penală;

e) elaborării de avize în domeniul luptei împotriva terorismului și executării mandatelor solicitate de Comitetul de Miniștri.

2. *COSTER* este formată din câte un expert numit de fiecare stat contractant. Aceasta se întrunește în sesiune ordinară o dată pe an și în sesiune extraordinară la cererea secretarului general al Consiliului Europei sau la cererea a cel puțin unei treimi dintre statele contractante.

3. *COSTER* își adoptă regulamentul intern. Cheltuielile privind participarea statelor contractante care sunt membre ale Consiliului Europei sunt suportate de către Consiliul Europei. Secretariatul Consiliului Europei asistă *COSTER* în

exercitarea funcțiilor care decurg din prevederile prezentului articol.

4. CDPC este informat periodic cu privire la lucrările COSTER.“

ARTICOLUL 14

Articolul 14 din Convenție devine articolul 18.

ARTICOLUL 15

Articolul 15 din Convenție este eliminat.

ARTICOLUL 16

1. Articolul 16 din Convenție devine articolul 19.

2. În fraza introductivă a noului articol 19, termenii „statelor membre ale consiliului“ sunt înlocuiți cu termenii „statelor contractante“.

3. La paragraful b) al noului articol 19, termenii „sau de aprobare“ sunt înlocuiți cu termenii „, de aprobare sau de aderare“.

4. La paragraful c) al noului articol 19, numărul „11“ devine „14“.

5. La paragraful d) al noului articol 19, numărul „12“ devine „15“.

6. Paragrafele e) și f) ale noului articol 19 sunt eliminate.

7. Paragraful g) al noului articol 19 devine paragraful e) al acestui articol și numărul „14“ devine „18“.

8. Paragraful h) al noului articol 19 este eliminat.

ARTICOLUL 17

1. Prezentul protocol este deschis spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei, semnatare ale Convenției, care își pot exprima consimțământul de a fi legate prin:

a) semnarea fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau

b) semnarea cu rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi înmânate secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 18

Prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează împlinirii termenului de 3 luni de la data la care toate părțile la Convenție și-au exprimat consimțământul de a deveni parte la prezentul protocol, în conformitate cu dispozițiile art. 17.

ARTICOLUL 19

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei cu privire la:

a) orice semnare;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare sau aprobare;

c) data intrării în vigoare a prezentului protocol în conformitate cu art. 18;

d) orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezentul protocol.

În acest sens subsemnații, pe deplin autorizați în acest scop, am semnat prezentul protocol.

Încheiat la Strasbourg la 15 mai 2003, în limbile franceză și engleză, cele două texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în Arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite fiecăruia dintre statele semnatare o copie certificată, conformă cu originalul.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Protocolului de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, adoptat la Strasbourg la 15 mai 2003

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Protocolului de amendare a Convenției europene pentru reprimarea terorismului, adoptat la Strasbourg la 15 mai 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 14 septembrie 2004.
Nr. 694.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică cel de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001 și semnat de România la Strasbourg la 8 noiembrie 2001.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare se vor formula următoarele declarații:

1. În baza art. 15 paragraful 9 din Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, astfel cum a fost modificat prin art. 4 al celui de-al doilea Protocol adițional:

„Cererile de asistență judiciară internațională și actele judiciare pot fi transmise prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație sau prin orice alt mijloc de telecomunicație, cu condiția ca statul solicitant să transmită, în paralel, originalul cererii și/sau actelor.“

2. În baza art. 24 din Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, astfel cum a fost modificat prin art. 6 al celui de-al doilea Protocol adițional:

„Autoritățile judiciare române sunt instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea, iar autoritățile centrale sunt Ministerul Justiției, pentru cererile de asistență judiciară din faza de judecată, respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru cererile de asistență judiciară din fazele de cercetare și urmărire penală.“

Pentru cererile de asistență judiciară la care se referă art. 15 paragraful 3 din convenție, autoritatea centrală este Ministerul Administrației și Internelor.“

3. În baza art. 13 paragraful 7 din cel de-al doilea Protocol adițional:

„Pentru realizarea acordului prevăzut de paragraful 1 al art. 13, va fi cerut consimțământul prevăzut de paragraful 3 al art. 13.“

4. În baza art. 17 paragraful 4 din cel de-al doilea Protocol adițional:

„Se desemnează ca agenți competenți pentru aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale art. 17 lucrătorii de poliție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor. Autoritatea centrală competentă pentru primirea cererilor de asistență prevăzute la art. 17 paragrafele 1 și 2 este Ministerul Justiției.“

5. În baza art. 18 paragraful 4 din cel de-al doilea Protocol adițional:

„Autoritatea competentă pentru aplicarea art. 18 este Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Livrările supravegheate care fac obiectul unei cereri de asistență judiciară internațională adresate României trebuie autorizate de procurorul competent, potrivit legii române.“

6. În baza art. 19 paragraful 4 din cel de-al doilea Protocol adițional:

„Autoritatea competentă pentru aplicarea art. 19 este Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Efectuarea de acte de cercetare penală sub acoperire, pe baza unei cereri de asistență judiciară internațională adresate României, trebuie autorizată de procurorul competent, potrivit legii române.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 15 septembrie 2004.
Nr. 368.

AL DOILEA PROTOCOL ADIȚIONAL
la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală*)

Strasbourg, 8 noiembrie 2001

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului protocol, dat fiind angajamentele lor în temeiul Statutului Consiliului Europei, dorind să contribuie la protecția drepturilor omului, la apărarea statului de drept și la susținerea edificiului democratic al societății,

considerând că este de dorit în acest sens să li se întărească capacitatea individuală și colectivă de reacție împotriva criminalității,

decise să îmbunătățească și să completeze în anumite privințe Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, încheiată la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (denumită în continuare *convenție*), precum și Protocolul său adițional, încheiat la Strasbourg la 17 martie 1978,

*) Traducere.

ținând cont de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, precum și de Convenția pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, adoptată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981,
au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I

ARTICOLUL 1

Domeniul de aplicare

Articolul 1 din convenție este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„1. Părțile se angajează să-și acorde reciproc, conform dispozițiilor prezentei convenții și în cele mai scurte termene, asistența judiciară cea mai amplă cu putință în orice procedură privitoare la infracțiuni a căror reprimare este, în momentul solicitării asistenței, de competența autorităților judiciare ale părții solicitante.

2. Prezenta convenție nu se aplică nici executării hotărârilor de arestare și de condamnare, nici infracțiunilor militare care nu constituie infracțiuni de drept comun.

3. Asistența judiciară va putea fi, de asemenea, acordată în proceduri privitoare la fapte ce sunt pasibile de pedeapsă, conform dreptului național al părții solicitante sau al părții solicitate, cu titlu de infracțiuni, urmărite de autoritățile administrative a căror hotărâre poate da loc la un recurs în fața unei instanțe competente, în special în materie penală.

4. Asistența judiciară nu va fi refuzată pentru simplul motiv că faptele respective pot angaja răspunderea unei persoane juridice în partea solicitantă.“

ARTICOLUL 2

Prezența autorităților părții solicitante

Articolul 4 din convenție este completat cu textul următor, articolul 4 devenind paragraful 1 și dispozițiile următoare, paragraful 2:

„2. Cererile referitoare la prezența acestor autorități sau persoane în cauză nu pot fi refuzate când o asemenea prezență tinde la executarea cererii de asistență de o manieră care răspunde mai bine nevoilor părții solicitante și în acest fel permite evitarea unor cereri de asistență suplimentare.“

ARTICOLUL 3

Transferarea temporară a persoanelor deținute pe teritoriul părții solicitante

Articolul 11 din convenție este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„1. Orice persoană deținută, a cărei înfățișare personală pentru urmărire, cu excepția prezentării sale pentru judecată, este cerută de partea solicitantă, va fi transferată temporar pe teritoriul său, sub condiția înapoierii sale în termenul indicat de partea solicitată și sub rezerva dispozițiilor art. 12 din prezenta convenție, în măsura în care acestea pot fi aplicate.

Transferarea va putea fi refuzată:

- a) dacă persoana deținută nu consimte;
- b) dacă prezența sa este necesară într-un proces penal în curs pe teritoriul părții solicitate;
- c) dacă transferarea sa este susceptibilă să îi prelungească detenția; sau
- d) dacă alte considerații imperioase se opun transferării sale pe teritoriul părții solicitante.

2. Sub rezerva dispozițiilor art. 2 din prezenta convenție, într-un caz prevăzut la paragraful 1, tranzitul persoanei deținute pe teritoriul unui stat terț va fi acordat la cererea, însoțită de toate documentele necesare, adresată de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate pentru tranzit. Orice parte va putea să refuze acordarea tranzitului resortisanților săi.

3. Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul părții solicitante și, dacă este cazul, pe teritoriul părții solicitate pentru tranzit, în afară de cazul în care partea solicitată pentru transferare nu cere punerea acesteia în libertate.“

ARTICOLUL 4

Căi de comunicare

Articolul 15 din convenție este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„1. Cererile de asistență judiciară, precum și orice informație promptă vor fi adresate în scris de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate și vor fi înapoiate pe aceeași cale. Totuși, ele pot fi adresate direct de autoritatea judiciară a părții solicitante autorității judiciare a părții solicitate și înapoiate pe aceeași cale.

2. Cererile prevăzute la art. 11 din prezenta convenție, precum și cele prevăzute la art. 13 din cel de-al doilea protocol adițional la prezenta convenție vor fi adresate în toate cazurile de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate și înapoiate pe aceeași cale.

3. Cererile de asistență judiciară referitoare la procedurile prevăzute la paragraful 3 al art. 1 din prezenta convenție pot fi, de asemenea, adresate direct de către autoritatea administrativă sau judiciară a părții solicitante autorității administrative sau judiciare a părții solicitate, după caz, și înapoiate pe aceeași cale.

4. Cererile de asistență judiciară formulate în temeiul art. 18 sau 19 al celui de-al doilea protocol adițional la prezenta convenție pot fi, de asemenea, adresate de către autoritatea competentă a părții solicitante autorității competente a părții solicitate.

5. Cererile prevăzute la paragraful 1 al art. 13 din prezenta convenție vor putea fi adresate de către autoritățile judiciare direct serviciului competent al părții solicitate și răspunsurile vor putea fi trimise înapoi direct de către acest serviciu. Cererile prevăzute la paragraful 2 al art. 13 din prezenta convenție vor fi adresate de către Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate.

6. Cererile privind copiile sentințelor și măsurile prevăzute la art. 4 din protocolul adițional la prezenta convenție pot fi adresate direct autorităților competente. Orice stat contractant va putea, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să indice autoritățile pe care le consideră competente, potrivit scopului prezentului paragraf.

7. În caz de urgență și atunci când transmiterea directă este permisă de prezenta convenție, aceasta se va putea efectua prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol).

8. Orice parte va putea, în orice moment, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să își rezerve dreptul de a supune executarea cererilor de asistență judiciară sau a unora dintre ele uneia sau mai multor dintre condițiile următoare:

a) o copie a cererii trebuie să fie adresată autorității centrale astfel desemnate;

b) cererea, cu excepția cazului când este urgentă, trebuie să fie adresată autorității centrale astfel desemnate;

c) în cazul transmiterii directe pentru motiv de urgență, o copie să fie comunicată în același timp Ministerului Justiției al acesteia;

d) anumite cereri sau toate cererile de asistență judiciară trebuie să îi fie adresate pe o altă cale decât cea prevăzută de prezentul articol.

9. Cererile de asistență judiciară sau orice altă comunicare în temeiul prezentei convenții sau al protocoalelor sale pot fi transmise prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație sau prin orice alt mijloc de telecomunicație, cu condiția ca partea solicitantă să fie pregătită să producă în orice moment, la cerere, o urmă scrisă a expedierii, precum și originalul. Totuși, orice stat contractant poate, în orice moment, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să indice condițiile în care este pregătit să accepte și să răspundă cererilor primite pe cale electronică sau prin orice alt mijloc de telecomunicație.

10. Prezentul articol nu va aduce atingere dispozițiilor acordurilor sau convențiilor bilaterale în vigoare între părți, care prevăd transmiterea directă a cererilor de asistență judiciară între autoritățile părților.“

ARTICOLUL 5

Cheltuieli

Articolul 20 din convenție este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„1. Părțile nu își cer reciproc rambursarea cheltuielilor ce decurg din aplicarea prezentei convenții sau a protocoalelor sale, cu excepția:

a) cheltuielilor ocazionate de intervenția experților pe teritoriul părții solicitate;

b) cheltuielilor ocazionate de transferarea persoanelor deținute, efectuată în temeiul art. 13 sau 14 al celui de-al doilea protocol adițional la prezenta convenție sau al art. 11 din prezenta convenție;

c) cheltuielilor importante sau extraordinare.

2. Totuși, costul stabilirii legăturii video sau telefonice, costurile legate de punerea la dispoziție a legăturii video sau telefonice pe teritoriul părții solicitate, plata interpreților pe care îi pune la dispoziție și indemnizațiile plătite martorilor, precum și cheltuielile lor de deplasare în partea solicitată sunt rambursate de către partea solicitantă părții solicitate, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

3. Părțile se consultă pentru stabilirea condițiilor de plată a cheltuielilor ce ar putea fi cerute în temeiul dispozițiilor paragrafului 1 c) al prezentului articol.

4. Dispozițiile prezentului articol se aplică fără prejudicierea aplicării dispozițiilor art. 10 paragraful 3 din prezenta convenție.“

ARTICOLUL 6

Autorități judiciare

Articolul 24 din convenție este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„Orice stat, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica ce autorități vor fi considerate ca fiind autorități judiciare, potrivit scopului prezentei convenții. Ulterior va putea, în orice moment și în același mod, să schimbe termenii declarației sale.“

CAPITOLUL II

ARTICOLUL 7

Amânarea executării cererilor

1. Partea solicitată poate amâna răspunsul la o cerere, dacă faptul de a da curs acesteia riscă să aibă o incidență negativă asupra unei anchete, urmăriri sau oricărei alte proceduri conexe conduse de autoritățile sale.

2. Înainte de a refuza asistența sau de a o amâna, partea solicitată examinează, eventual după consultarea părții solicitante, dacă o poate executa parțial sau sub rezerva condițiilor pe care le consideră necesare.

3. Orice decizie de amânare a cererii va fi motivată. Partea solicitată informează totodată partea solicitantă despre motivele care fac imposibilă satisfacerea cererii de asistență sau care sunt susceptibile să o întârzie în mod semnificativ.

ARTICOLUL 8

Procedura

Independent de dispozițiile art. 3 din convenție, atunci când cererea prevede o formalitate sau o procedură dată pe care o impune legislația părții solicitante, chiar dacă formalitatea sau procedura cerută nu este familiară părții solicitate, această parte dă curs cererii în măsura în care aceasta nu este contrară principiilor sale fundamentale de drept, cu excepția dispozițiilor contrare ale prezentului protocol.

ARTICOLUL 9

Audierea prin videoconferință

1. Dacă o persoană care se află pe teritoriul unei părți trebuie să fie audiată ca martor sau ca expert de către autoritățile judiciare ale altei părți, aceasta din urmă poate cere, dacă este inoportun sau imposibil pentru persoana care urmează a fi audiată să compare personal pe teritoriul său, ca audierea să aibă loc prin videoconferință, conform paragrafelor 2—7.

2. Partea solicitată consimte la audierea prin videoconferință, cu condiția ca recurgerea la această metodă să nu fie contrară principiilor sale fundamentale de drept și cu condiția ca aceasta să dispună de mijloacele tehnice ce permit efectuarea audierii. Dacă partea solicitată nu dispune de mijloacele tehnice care să permită videoconferința, partea solicitantă poate pune la dispoziție părții solicitate aceste mijloace, cu acordul acesteia din urmă.

3. Cererile de audiere prin videoconferință conțin, pe lângă informațiile indicate la art. 14 din convenție, motivul pentru care nu este oportun sau nu este posibil ca

martorul sau expertul să fie prezent personal la audiere, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care vor efectua audierea.

4. Autoritatea judiciară a părții solicitate citează în vederea comparării persoana respectivă, conform prevederilor legislației sale.

5. Regulile următoare se aplică la audierea prin videoconferință:

a) audierea are loc în prezența unei autorități judiciare a părții solicitate, asistată, dacă este necesar, de un interpret; această autoritate este, de asemenea, responsabilă cu identificarea persoanei audiate și cu respectarea principiilor fundamentale de drept ale părții solicitate. Dacă autoritatea judiciară a părții solicitate consideră că principiile fundamentale de drept ale părții solicitate nu sunt respectate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a veghea ca această audiere să se desfășoare conform principiilor menționate;

b) autoritățile competente ale părții solicitante și ale părții solicitate convin, eventual, asupra măsurilor referitoare la protecția persoanei care urmează a fi audiată;

c) audierea este efectuată direct de către autoritatea judiciară a părții solicitante sau sub conducerea ei, conform dreptului său intern;

d) la cererea părții solicitante sau a persoanei ce urmează a fi audiată, partea solicitată veghează ca această persoană să fie, dacă este necesar, asistată de un interpret;

e) persoana care urmează a fi audiată poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, care îi va fi recunoscut fie de legea părții solicitate, fie de legea părții solicitante.

6. Fără a aduce atingere oricărei măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea judiciară a părții solicitate întocmește la sfârșitul audierii un proces-verbal în care se consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitățile și calitățile oricărui alte persoane ale părții solicitante care au participat la audiere, informații privind depunerea jurământului și condițiile tehnice în care audierea s-a desfășurat. Acest document este transmis de către autoritatea competentă a părții solicitate autorității competente a părții solicitante.

7. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru ca, atunci când martorii sau experții sunt audiați pe teritoriul său, conform prezentului articol, și refuză să depună mărturie atunci când sunt obligați să o facă sau când depun mărturii false, dreptul său național să se aplice așa cum s-ar aplica dacă audierea ar avea loc în cadrul unei proceduri naționale.

8. Părțile pot, dacă doresc, să aplice și dispozițiile prezentului articol, atunci când este cazul și cu acordul autorităților judiciare competente, la audierile prin videoconferință la care participă persoana urmărită penal sau suspectul. În acest caz, decizia de a ține videoconferința și modul în care se desfășoară trebuie să facă obiectul unui acord între părțile respective și să fie conforme cu dreptul lor național și cu instrumentele internaționale în materie. Audierile la care participă persoana urmărită penal sau suspectul nu pot avea loc decât dacă acestea consimt.

9. Orice stat contractant poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să declare că nu înțelege să se prevaleze de dreptul, prevăzut de paragraful 8, de a aplica și dispozițiile prezentului articol la audierile prin videoconferință la care participă persoana urmărită penal sau suspectul.

ARTICOLUL 10

Audierea prin conferință telefonică

1. Dacă o persoană care se află pe teritoriul unei părți trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către autoritățile judiciare ale altei părți, aceasta din urmă poate cere, atunci când dreptul său național prevede, ajutorul primei părți pentru ca audierea să poată avea loc prin conferință telefonică, conform dispozițiilor paragrafelor 2—6.

2. O audiere nu poate avea loc prin conferință telefonică decât dacă martorul sau expertul acceptă ca audierea să se efectueze prin acest mijloc.

3. Partea solicitată consimte la audierea prin conferință telefonică, dacă recurgerea la această metodă nu este contrară principiilor sale fundamentale de drept.

4. Cererile de audiere prin conferință telefonică conțin, pe lângă informațiile prevăzute la art. 14 din convenție, denumirea autorității judiciare și a persoanelor care vor proceda la audiere, precum și o declarație conform căreia martorul sau expertul este dispus să ia parte la o audiere prin conferință telefonică.

5. Modalitățile practice de audiere sunt hotărâte de comun acord de către părțile respective. Atunci când acceptă aceste modalități, partea solicitată se angajează:

a) să notifice martorului sau expertului respectiv ora și locul audierii;

b) să vegheze la identificarea martorului sau expertului;

c) să verifice dacă martorul sau expertul acceptă audierea prin conferință telefonică.

6. Statul solicitat își poate exprima consimțământul, sub rezerva aplicării, în tot sau în parte, a dispozițiilor adecvate ale art. 9 paragrafele 5 și 7.

ARTICOLUL 11

Transmiterea spontană de informații

1. Fără a aduce atingere propriilor investigații sau proceduri, autoritățile competente ale unei părți pot, fără cerere prealabilă, să transmită autorităților competente ale altei părți informații obținute în cadrul propriei lor anchete, atunci când apreciază că aceste informații ar putea ajuta partea destinatară să inițieze sau să încheie investigațiile ori procedurile sau atunci când aceste informații ar putea conduce la formularea de către această parte a unei cereri în temeiul convenției sau al protocoalelor sale.

2. Partea care furnizează informația poate, conform dreptului său național, să supună anumitor condiții utilizarea sa de către partea destinatară.

3. Partea destinatară este obligată să respecte aceste condiții.

4. Totuși, orice stat contractant poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să declare că își rezervă dreptul de a nu se supune condițiilor impuse, în temeiul dispozițiilor paragrafului 2, de către partea care furnizează informația, cu excepția cazului în care a fost înștiințată în prealabil despre natura informației ce va fi furnizată și a acceptat ca aceasta din urmă să îi fie transmisă.

ARTICOLUL 12

Restituirea

1. Partea solicitată poate, la cererea părții solicitante și fără a aduce atingere drepturilor terților de bună-credință, să pună la dispoziție părții solicitante obiectele obținute prin mijloace ilicite, în vederea restituirii proprietarului lor legitim.

2. În cadrul aplicării art. 3 și 6 din convenție, partea solicitată poate renunța, fie înainte, fie după predarea lor părții solicitante, la trimiterea obiectelor care au fost predate părții solicitante, dacă acest lucru poate facilita restituirea acestor obiecte proprietarului lor legitim. Dreptul terților de bună-credință nu sunt afectate.

3. În cazul în care partea solicitată renunță la trimiterea obiectelor înainte de predarea lor părții solicitante, ea nu va exercita nici un drept de gaj sau alt drept de recurs ce decurge din legislația fiscală sau vamală asupra acestor obiecte.

4. O renunțare efectuată conform paragrafului 2 nu afectează dreptul părții solicitate de a percepe de la proprietarul legitim taxe sau drepturi vamale.

ARTICOLUL 13

Transferul temporar al persoanelor deținute, pe teritoriul părții solicitate

1. În caz de acord între autoritățile competente ale părților respective, o parte care a cerut o măsură de anchetă ce ar putea impune prezența unei persoane deținute pe teritoriul său poate transfera temporar această persoană pe teritoriul părții unde ancheta trebuie să aibă loc.

2. Acordul prevede modalitățile de transfer temporar al persoanei și termenul până la care trebuie să fie trimisă pe teritoriul părții solicitante.

3. Dacă se cere ca persoana respectivă să consimtă la transferul ei, o declarație de consimțământ sau o copie a acesteia este pusă fără întârziere la dispoziție părții solicitate.

4. Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul părții solicitate și, eventual, pe teritoriul părții de tranzit, cu condiția ca partea solicitantă a transferului să nu ceară punerea sa în libertate.

5. Perioada de detenție pe teritoriul părții solicitate este dedusă din durata detenției pe care trebuie sau va trebui să o efectueze persoana respectivă pe teritoriul părții solicitante.

6. Art. 11 paragraful 2 și art. 12 din convenție se aplică prin analogie.

7. Fiecare stat contractant poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să declare că, pentru realizarea acordului prevăzut de paragraful 1, va fi cerut consimțământul prevăzut de paragraful 3 sau că acesta va fi cerut în anumite condiții precizate în declarație.

ARTICOLUL 14

Înfățișarea personală a persoanelor condamnate și transferate

Dispozițiile art. 11 și 12 din convenție se aplică prin analogie și persoanelor deținute pe teritoriul părții solicitate, în urma transferării lor în vederea executării unei pedepse pronunțate pe teritoriul părții solicitante, atunci când înfățișarea personală în scopul revizuirii judecătii este cerută de către partea solicitantă.

ARTICOLUL 15

Limba actelor de procedură și a hotărârilor judiciare

1. Dispozițiile prezentului articol se aplică oricărei cereri de predare formulate în temeiul art. 7 din convenție sau al art. 3 din protocolul său adițional.

2. Actele de procedură și hotărârile judiciare sunt întotdeauna predate în limba sau în limbile în care au fost întocmite.

3. Independent de dispozițiile art. 16 din convenție, dacă autoritatea de la care emană documentele știe sau are motive să considere că destinatarul nu cunoaște decât o altă limbă, documentele, sau cel puțin fragmentele cele mai importante ale acestora, trebuie să fie însoțite de o traducere în această limbă.

4. Independent de dispozițiile art. 16 din convenție, actele de procedură și hotărârile judiciare trebuie să fie însoțite, pentru autoritățile părții solicitate, de un scurt sumar al conținutului lor, tradus în limba sau în una dintre limbile acestei părți.

ARTICOLUL 16

Remiterea pe cale poștală

1. Autoritățile judiciare competente ale oricărei părți pot trimite direct, pe cale poștală, acte de procedură și hotărâri judiciare persoanelor care se află pe teritoriul unei alte părți.

2. Actele de procedură și hotărârile judiciare sunt însoțite de o notă care indică faptul că destinatarul poate obține de la autoritatea menționată în notă informații asupra drepturilor și obligațiilor privind remiterea obiectelor. Dispozițiile paragrafului 3 al art. 15 din prezentul protocol se aplică la această notă.

3. Dispozițiile art. 8, 9 și 12 din convenție se aplică prin analogie remiterii pe cale poștală.

4. Dispozițiile paragrafelor 1, 2 și 3 ale articolului 15 din prezentul protocol se aplică și remiterii pe cale poștală.

ARTICOLUL 17

Supravegherea transfrontalieră

1. Agenții uneia dintre părți care, în cadrul unei anchete judiciare, supraveghează în țara lor o persoană ce se presupune că a participat la săvârșirea unei fapte pasibile de pedeapsă, care dă loc la extrădare, sau o persoană față de care sunt motive serioase să se creadă că poate duce la identificarea sau localizarea persoanei susmenționate sunt autorizați să continue această supraveghere pe teritoriul unei alte părți, atunci când aceasta a autorizat supravegherea transfrontalieră pe baza unei cereri de asistență judiciară prezentate în prealabil. Autorizarea poate fi supusă unor condiții.

La cerere, supravegherea va fi încredințată agenților părții pe teritoriul căreia se efectuează.

Cererea de asistență judiciară menționată la paragraful 1 trebuie să fie adresată unei autorități desemnate de fiecare dintre părți și care este competentă să acorde sau să transmită autorizarea cerută.

2. Atunci când, din considerente de urgență, autorizarea prealabilă a celeilalte părți nu poate fi cerută, agenții observatori care acționează în cadrul anchetei judiciare sunt autorizați să continue dincolo de frontieră supravegherea unei persoane bănuite că a comis fapte pasibile de pedeapsă și enumerate la paragraful 6, în condițiile următoare:

a) trecerea frontierei va fi comunicată imediat în timpul supravegherii autorității părții desemnate conform paragrafului 4, pe teritoriul căreia continuă supravegherea;

b) o cerere de asistență judiciară prezentată conform paragrafului 1 și care expune motivele ce justifică trecerea frontierei, fără autorizație prealabilă, va fi transmisă fără întârziere.

Supravegherea va fi încetată imediat de partea pe teritoriul căreia are loc o cere, ca urmare a comunicării prevăzute la pct. a) sau a cererii prevăzute la pct. b) ori dacă autorizația nu este obținută la 5 ore după trecerea frontierei.

3. Supravegherea prevăzută la paragrafele 1 și 2 nu se poate desfășura decât în condițiile generale următoare:

a) agenții observatori trebuie să respecte dispozițiile prezentului articol și dreptul părții pe teritoriul căreia operează; ei trebuie să se supună ordinelor autorităților locale competente;

b) sub rezerva situațiilor prevăzute la paragraful 2, pe timpul supravegherii agenții au asupra lor un document care să ateste că le-a fost acordată permisiunea;

c) agenții observatori trebuie să fie în măsură să justifice în orice clipă calitatea lor oficială;

d) agenții observatori pot purta armă de serviciu în timpul supravegherii, în afara deciziei contrare exprese a părții solicitate; utilizarea ei este interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare;

e) pătrunderea în domiciliul unei persoane și în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;

f) agenții observatori nu pot nici reține, nici aresta persoana supravegheată;

g) orice operațiune va face obiectul unui raport către autoritățile părții pe teritoriul căreia s-a desfășurat; înfățișarea agenților observatori poate fi cerută;

h) autoritățile părții căreia îi aparțin agenții observatori, la cererea autorităților părții pe teritoriul căreia are loc supravegherea, contribuie la desfășurarea în bune condiții a anchetei ce urmează operațiunii la care au participat, inclusiv la procedurile judiciare.

4. Orice parte, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica, pe de o parte, ce agenți și, pe de altă parte, ce autorități desemnează pentru aplicarea paragrafelor 1 și 2. Ulterior, orice parte poate, în orice moment și în același mod, să schimbe elementele declarației sale.

5. Părțile pot, în plan bilateral, să extindă domeniul de aplicare al prezentului articol și să adopte dispoziții suplimentare pentru executarea acestuia.

6. Supravegherea, așa cum este prevăzută la paragraful 2, nu poate avea loc decât pentru una dintre următoarele fapte pasibile de pedeapsă:

- asasinat;
- omor;
- viol;
- incendiere voluntară;
- falsificarea de monede;
- furt și tănuire în formă calificată;
- delapidare;
- răpire și luare de ostatici;
- trafic de ființe umane;
- trafic ilegal de stupefiante și substanțe psihotrope;
- infracțiuni referitoare la regimul legal în materie de arme și muniții;
- distrugere prin materii explozive;
- transport ilegal de deșeuri toxice și dăunătoare;
- trafic de migranți;
- abuz sexual asupra copiilor.

ARTICOLUL 18

Livrări supravegheate

1. Fiecare parte se obligă ca, la cererea unei alte părți, să autorizeze livrările supravegheate pe teritoriul său, în cadrul anchetelor penale referitoare la infracțiuni care pot da loc la extrădare.

2. Decizia de a recurge la livrările supravegheate este luată în fiecare caz de către autoritățile competente ale părții solicitate, cu respectarea dreptului național al acestei părți.

3. Livrările supravegheate se desfășoară potrivit procedurilor prevăzute de partea solicitată. Dreptul de a acționa, de a conduce și de a controla operațiunea aparține autorităților competente ale părții solicitate.

4. Orice parte, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica autoritățile pe care le desemnează ca fiind competente pentru aplicarea prezentului articol. Ulterior, orice parte poate, în orice moment și în același mod, să schimbe elementele declarației sale.

ARTICOLUL 19

Anchete sub acoperire

1. Partea solicitantă și partea solicitată pot conveni să își acorde asistență reciprocă pentru desfășurarea de anchete penale de către agenți sub acoperire sau sub o identitate fictivă.

2. Autoritățile competente ale părții solicitate decid, în fiecare caz, ce răspuns să dea cererii, ținând cont de legea și de procedurile naționale. Cele două părți convin, potrivit legilor și procedurilor lor naționale, asupra duratei anchetei sub acoperire, modalităților sale concrete și statutului juridic al agenților implicați.

3. Anchetele sub acoperire sunt efectuate conform legii și procedurilor naționale ale părții pe teritoriul căreia se desfășoară. Părțile implicate cooperează pentru a asigura pregătirea și conducerea și pentru a lua hotărâri privind securitatea agenților sub acoperire sau sub identitate fictivă.

4. Orice parte, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica autoritățile pe care le desemnează ca fiind competente pentru aplicarea paragrafului 2. Ulterior, orice parte poate, în orice moment și în același mod, să schimbe elementele declarației sale.

ARTICOLUL 20

Echipe comune de anchetă

1. Autoritățile competente ale celor două părți pot, de comun acord, să constituie o echipă comună de anchetă, cu un obiectiv precis și cu o durată limitată care poate fi prelungită cu acordul tuturor părților, pentru efectuarea anchetelor penale în una sau mai multe dintre părțile care formează echipa. Componenta echipei este decisă de comun acord.

O echipă comună de anchetă poate fi creată mai ales când:

a) în cadrul unei proceduri conduse de o parte în vederea descoperirii unor infracțiuni se impune efectuarea

unor anchete dificile și care implică mobilizarea unor importante mijloace, care privesc și alte părți;

b) mai multe părți efectuează anchete privind infracțiuni care, având în vedere faptele care se află la originea acestora, necesită o acțiune coordonată și concertată în părțile în cauză.

Cererea de formare a unei echipe comune de anchetă poate fi formulată de orice parte implicată. Echipa este formată în una dintre părțile în care ancheta trebuie să fie efectuată.

2. În afara indicațiilor prevăzute de dispozițiile adecvate ale art. 14 din convenție, cererile de formare a unei echipe comune de anchetă cuprind propuneri referitoare la componența echipei.

3. Echipa comună de anchetă intervine pe teritoriul părților care o formează în condițiile generale următoare:

a) conducătorul echipei este un reprezentant al autorității competente — participant la anchetele penale — a părții pe teritoriul căreia intervine echipa. Conducătorul echipei acționează în limitele competențelor ce îi revin conform dreptului său național;

b) echipa își desfășoară operațiunile în conformitate cu dreptul părții pe teritoriul căreia intervine. Membrii echipei și membrii detașați ai echipei își execută sarcinile sub responsabilitatea persoanei prevăzute la pct. a), ținând cont de condițiile stabilite de propriile lor autorități în acordul referitor la formarea echipei;

c) partea pe teritoriul căreia intervine echipa creează condițiile organizatorice necesare pentru a-i permite să acționeze.

4. Conform prezentului articol, membrii echipei comune de anchetă care provin din partea pe teritoriul căreia intervine echipa au calitatea de „membri”, în timp ce membrii care provin din alte părți decât cea pe teritoriul căreia intervine echipa au calitatea de „membri detașați”.

5. Membrii detașați pe lângă echipa comună de anchetă sunt abilitați să fie prezenți atunci când sunt efectuate acte procedurale în partea de intervenție. Totuși, conducătorul echipei, din motive speciale, poate decide altfel, în conformitate cu dreptul părții pe teritoriul căreia intervine echipa.

6. Membrii detașați ai echipei comune de anchetă pot primi, conform dreptului părții de intervenție, de la responsabilul de echipă sarcina de a efectua anumite acte procedurale, cu consimțământul autorităților competente ale părții de intervenție și ale părții care a procedat la detașare.

7. Atunci când echipa comună de anchetă urmează să efectueze acte procedurale în una dintre părțile care au format-o, membrii detașați pe lângă echipă de către acea parte pot cere autorităților lor competente să efectueze actele respective. Aceste acte sunt analizate de partea respectivă conform condițiilor care s-ar aplica dacă ar fi cerute în cadrul unei anchete naționale.

8. Atunci când echipa comună de anchetă are nevoie de ajutorul unei alte părți decât cele care au format-o sau al unui stat terț, cererea de asistență poate fi adresată de către autoritățile competente ale statului de intervenție omologilor lor din celălalt stat implicat, conform instrumentelor sau acordurilor potrivite.

9. Un membru detașat pe lângă echipa comună de anchetă poate, conform dreptului său național și în limitele competențelor sale, să furnizeze echipei informațiile care sunt la dispoziția părții care l-a detașat, în scopul derulării anchetelor penale efectuate de echipă.

10. Informațiile obținute în mod obișnuit de un membru sau de un membru detașat în cadrul participării la o echipă comună de anchetă și care nu pot fi obținute în alt mod de către autoritățile competente ale părților implicate pot fi utilizate în scopurile următoare:

a) în scopul pentru care a fost creată echipa;

b) pentru a descoperi, a cerceta sau a urmări alte infracțiuni, sub rezerva consimțământului prealabil al părții unde a fost obținută informația. Consimțământul nu poate fi refuzat decât în cazul în care o asemenea utilizare ar reprezenta un pericol pentru anchetele penale conduse de partea respectivă sau pentru care această parte ar putea refuza ajutorul;

c) pentru a preveni un pericol iminent și serios pentru securitatea publică și cu respectarea dispozițiilor pct. b), dacă ulterior este începută o anchetă penală;

d) în alte scopuri, cu condiția ca acest lucru să fie convenit de către părțile care au format echipa.

11. Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere altor dispoziții sau acorduri existente referitoare la formarea sau la intervenția echipelor comune de anchetă.

12. În măsura în care dreptul părților implicate sau dispozițiile oricărui instrument juridic aplicabil între ele o permit, pot fi încheiate acorduri pentru ca alte persoane decât reprezentanții autorităților competente ale părților care formează echipa comună de anchetă să ia parte la activitățile echipei. Drepturile conferite membrilor și membrilor detașați pe lângă echipă în temeiul prezentului articol nu se aplică acestor persoane, cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute explicit în acord.

ARTICOLUL 21

Răspunderea penală a funcționarilor

În cursul operațiunilor prevăzute la art. 17, 18, 19 și 20 din prezentul protocol, funcționarii unei părți, alta decât partea de intervenție, sunt asimilați agenților acesteia în ceea ce privește infracțiunile ale căror victime ar putea fi sau pe care le-ar comite, cu excepția altor înțelegeri între părți.

ARTICOLUL 22

Răspunderea civilă a funcționarilor

1. Atunci când, conform art. 17, 18, 19 și 20 din prezentul protocol, funcționarii unei părți se află în misiune pe teritoriul altei părți, prima parte este răspunzătoare de daunele pe care le produc în timpul desfășurării misiunii, conform dreptului părții pe teritoriul căreia aceștia acționează.

2. Partea pe teritoriul căreia sunt produse pagubele prevăzute la paragraful 1 își asumă responsabilitatea reparării acestor daune în condițiile aplicabile daunelor cauzate de propriii agenți.

3. Partea ai cărei funcționari au produs daune oricui pe teritoriul unei alte părți rambursează integral acesteia din urmă sumele pe care le-a plătit victimelor sau celor în drept.

4. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți și cu excepția dispozițiilor paragrafului 3, fiecare parte va renunța, în cazul prevăzut de paragraful 1, să ceară unei alte părți restituirea sumei pagubelor pe care le-a suportat.

5. Dispozițiile prezentului articol se aplică cu condiția ca părțile să nu fi convenit altfel.

ARTICOLUL 23

Protecția martorilor

Atunci când o parte formulează o cerere de asistență în temeiul convenției sau al unuia dintre protocoalele sale privind un martor care riscă să fie expus unei intimidări sau care are nevoie de protecție, autoritățile competente ale părții solicitante și cele ale părții solicitate fac tot posibilul pentru a stabili împreună măsurile privind protecția persoanei respective, conform dreptului lor național.

ARTICOLUL 24

Măsuri provizorii

1. La cererea părții solicitante, partea solicitată, în conformitate cu legea sa națională, poate dispune măsuri provizorii în vederea conservării mijloacelor de probă, menținerii unei situații existente sau protejării intereselor juridice amenințate.

2. Partea solicitată poate satisface o cerere parțial sau sub rezerva condițiilor, mai ales prin limitarea duratei măsurilor luate.

ARTICOLUL 25

Confidențialitatea

Partea solicitantă poate cere părții solicitate să vegheze ca cererea și conținutul ei să rămână confidențiale, cu excepția cazului în care acest lucru nu este compatibil cu satisfacerea cererii. Dacă partea solicitată nu poate respecta imperativul confidențialității, ea informează fără întârziere despre acest lucru partea solicitantă.

ARTICOLUL 26

Protecția datelor

1. Datele cu caracter personal transmise de o parte altei părți ca urmare a satisfacerii unei cereri formulate în temeiul convenției sau al unuia dintre protocoale nu pot fi utilizate de către partea căreia îi sunt transmise:

a) decât în scopurile procedurale cărora li se aplică convenția sau unul dintre protocoalele sale;

b) decât în scopuri privind alte proceduri judiciare sau administrative legate direct de procedurile prevăzute la pct. a);

c) decât în scopul prevenirii unui pericol imediat și serios pentru securitatea publică.

2. Aceste date pot fi totuși utilizate pentru orice alt scop, după consimțământul prealabil fie al părții care a transmis datele, fie al persoanei respective.

3. Orice parte poate refuza să transmită datele obținute ca urmare a satisfacerii unei cereri formulate în baza convenției sau a unuia dintre protocoalele sale, atunci când:

— aceste date sunt protejate de legea sa națională; și

— partea căreia trebuia să îi fie transmise datele nu este obligată prin Convenția pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, adoptată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981, numai dacă această ultimă parte se angajează să acorde datelor aceeași protecție ce le-a fost acordată de către prima parte.

4. Orice parte care transmite datele obținute ca urmare a satisfacerii unei cereri formulate în baza convenției sau a unuia dintre protocoalele sale poate cere părții căreia îi sunt transmise datele să o informeze asupra folosirii acestora.

5. Orice parte poate, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să ceară ca, în cadrul procedurilor pentru care ar fi putut refuza sau limita transmiterea ori utilizarea de date cu caracter personal conform dispozițiilor convenției sau ale unuia dintre protocoalele sale, datele cu caracter personal pe care le transmite unei alte părți să nu fie utilizate de aceasta din urmă în scopurile prevăzute de paragraful 1 decât cu acordul său prealabil.

ARTICOLUL 27

Autorități administrative

Orice parte va putea, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să indice ce autorități sunt considerate autorități administrative în înțelesul art. 1 paragraful 3 din convenție.

ARTICOLUL 28

Raporturi cu alte tratate

Dispozițiile prezentului protocol nu împiedică reglementarea mai detaliată prin acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate între părți prin aplicarea art. 26 paragraful 3 din convenție.

ARTICOLUL 29

Soluționarea amiabilă

Comitetul european pentru probleme criminale va urmări interpretarea și aplicarea convenției și a protocoalelor sale și va facilita soluționarea amiabilă a oricărei dificultăți de aplicare.

CAPITOLUL III

ARTICOLUL 30

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezentul protocol este deschis spre semnare de către statele membre ale Consiliului Europei care sunt părți la convenție sau care au semnat-o. El este supus ratificării, acceptării sau aprobării. Un semnatar nu poate ratifica, accepta sau aproba prezentul protocol fără a fi ratificat, acceptat sau aprobat, anterior ori simultan, convenția. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de 3 luni după depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

3. Pentru orice stat semnatar care își va depune ulterior instrumentul său de ratificare, de acceptare sau de aprobare, prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii.

ARTICOLUL 31

Aderare

1. Orice stat membru care a aderat la convenție va putea adera la prezentul protocol după intrarea în vigoare a acestuia.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Pentru orice stat care aderă, protocolul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare.

ARTICOLUL 32

Aplicare teritorială

1. Orice stat va putea, atunci când va semna prezentul protocol sau va depune instrumentul său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile asupra cărora sau cărora se va aplica prezentul protocol.

2. Orice stat va putea, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentului protocol oricărui alt teritoriu desemnat în această declarație. În privința acestui teritoriu protocolul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general.

3. Orice altă declarație făcută în temeiul celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, cu privire la orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 33

Rezerve

1. Orice rezervă formulată de o parte privind o dispoziție a convenției sau a protocolului său se aplică deopotrivă prezentului protocol, în afară de cazul în care această parte nu își exprimă intenția contrară în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare. În același fel se va proceda pentru orice declarație făcută în privința sau în temeiul unei dispoziții a convenției sau a protocolului său.

2. Orice stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că își rezervă dreptul de a nu accepta, în tot sau în parte, unul sau mai multe dintre articolele: 16, 17, 18, 19 și 20 din prezentul protocol. Nici o altă rezervă nu este admisă.

3. Orice stat poate retrage, în tot sau în parte, rezervele pe care le-a făcut conform paragrafelor precedente, adresând în acest sens secretarului general al Consiliului Europei o declarație care va produce efecte de la data primirii sale.

4. Partea care a formulat o rezervă cu privire la unul dintre articolele menționate la paragraful 2 nu poate pretinde ca acest articol să fie aplicat de către o altă

parte. Totuși, dacă rezerva este parțială sau condițională, ea poate pretinde aplicarea acestui articol în măsura în care l-a acceptat.

ARTICOLUL 34

Denunțare

1. Orice parte poate, în ceea ce o privește, să denunțe prezentul protocol prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Această denunțare va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data la care secretarul general al Consiliului Europei a primit notificarea.

3. Denunțarea convenției atrage în mod automat denunțarea prezentului protocol.

ARTICOLUL 35

Notificări

Secretarul general al Consiliului Europei notifică statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezentul protocol:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, în conformitate cu art. 30 și 31 din prezentul protocol;
- d) orice alte acte, declarații, notificări sau comunicări referitoare la prezentul protocol.

Drept care subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, am semnat prezentul protocol.

Adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valoare, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate de pe protocol fiecărui stat membru al Consiliului Europei, precum și fiecărui stat care a aderat la convenție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 septembrie 2004.
Nr. 696.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea Amendamentului nr. 1/2004 la Reglementarea aeronautică civilă română RACR-21/„Reguli de certificare a produselor aeronautice civile“, ediția nr. 1/2003

În temeiul prevederilor art. 12 lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Amendamentul nr. 1/2004 la Reglementarea aeronautică civilă română RACR-21/„Reguli de certificare a produselor aeronautice civile“, ediția nr. 1/2003, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Supravegherea respectării prevederilor prezentului ordin se va face de către Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română“.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Marius Sorin Ovidiu Bota,
secretar de stat

București, 14 septembrie 2004.
Nr. 1.665.

*) Anexa se pune la dispoziție celor interesați de către Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“